

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L 45 - 89**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Mårbacka , Sunne, 29.4. 1924

Min kära tös!

Vart har ditt brev tagit vägen? Jag tyckte , att du telefonerade i lördags och sade , att du hade skrivit , men något brev har inte kommit , varken i dag eller i går. Däremot har jag i dag fått en ask med den mest förtjusande choklad, som jag nu tackar för. Men jag undrar mycket var det där brevet har blivit av. Fröken har i dag fått brev. Och från Clason har jag fått telefon , så att jag vet , att du talat med honom. Clason föreslog , att han skulle komma hit och det hade naturligtvis varit bra , men jag har haft så mycket liggfrämmande, så att jag orkade inte utan sade , att jag inte nu hade tid. Jag intresserar mig för närvarande endast för min bok. Det övriga , som är världsligt och förgängligt, har minnsann fått taga alldeles för mycket tid ifrån den.

Jo , du kan tro , att det blev tomt , då du var borta på allvar. Och jag saknar dig varje stund framförallt , då posten kommer med de många spörsmål. Tack , tack min älskade vän för alla kloka råd och allt arbete. Det finns väl ingen , som har en sådan vän , som jag har i dig. Mätte du nu få det riktigt gott under det nya livet , som börjar för dig. Jag vet ju , att du under hela ditt liv har önskat bo i Stockholm, och jag vet inte bvarför du inte skulle få det förtjusande där. De närmaste månaderna kunna ju inte bli annat än rätt tråkiga och bråkiga, men det går bättre att bryta opp, än man tror på förhand. Och jag förutser , att mina Stockholmsvistelser komma att bli åtskilligt angenärare nu än förr.

Du är väl nyfiken att få veta allt som hänt, medan du varit borta.

XXXXXXXXXX Porträttet , jag menar bysten på Gylleby var för det första riktigt bra. Litet för ung, men det tycker jag inte är något fel. Om den blir bra i gips , så måste jag väl skaffa den. Den var kanske inte så konstnärligt utförd, men den var enkel och vederhäftig och inte så förvirrad som Backlunds eller ful som Malmkvists. Stora vägen var ganska bra ända till Ås naturligtvis, där det blev det rätt så äventyrligt med rasade broar och vatten strömmande över vägen. På lördagen åkte jag bil till Älvik. Det gick lika bra som i vagn, naturligtvis skakar det , men inte värre än i ^{höstas} ~~söndags~~.

Det beslöts , att Henning Lundberg skulle få gå lös än så länge på en förhoppning, men Elin , som springer i kyrkan , skulle till fattiggården. Hon lär vara ilsken på barn , hon , som Liss. Jag blev bjuden på kaffe till Harald efter stämman, det var gamle gubbens Schullströms födelsedag, som förr ju alltid firades med stor högtidlighet varje ^{år} dag.

På söndagen var här ~~Å~~ visst ganska lugnt, men i går ägde ju den stora Sunneresan rum. Fröken påstår , att hon har berättat om alltsammans, så du skall väl slippa att höra det också från mig, men det hela var ju mycket vackert och välment. Jag menar vad Sunneborna hade ställt till. I fråga om filmen , så var den ju ganska tråkig ända till Lundeqvist kom i fjärde akten med litet sann känsla. De andra bjödo ju till , men kunde inte. Uppträdet i kyrkan var ju synnerligen malplacerat, Jag kan inte påminna mig , att jag hörde något av detta , då filmen lästes opp. Smedjan var ju också fullkomligt misslyckad, och kavaljersflygeln var alltför rå. Det sämsta av allt var kanske ändå Gösta och Ebba Dohnas kurtis. Den var stillastående och ledsam. När det fanns så mycket , att göra av , så är det svårt att förstå , att de skulle behöva ha så mycket förhistoria , som gjorde det hela så tråkigt. Nej , nu inte mer om detta.

Jag har fått brev från finnen Lampen , som frågar om min härkomst från de inflyttade Savolaxarna. Några tyska brev ha kommit , som jag sänder dig. Bonnier har skrivit för att fråga hur det går med min bok. Annars intet av vikt. Adjö , adjö , Tack min älskade för denna sköna tid, då jag har haft dig till stöd.

Dir Selma .